

[Dahlggaard.]

muligheder for forskelsbehandling mellem virksomheder både inden for pengeinstitutsområdet og virksomheder, der som låntagere hører til på andre områder af erhvervslivet. Ganske særlig kan der blive tale om forskelsbehandling, hvis både, om jeg så må sige, første halvdel og sidste halvdel af den sætning bliver anvendt på én gang, altså hvis man griber regulerende ind over for det enkelte pengeinstituts kreditgivning til bestemte nærmere afgrænsede formål. Jeg kan ikke begribe, at økonomiministeren ikke selv føler trang til at sørge for, at der bliver skabt en sådan formulering, at man ikke kan opfatte dette som indkørslen til en uhyggelig regulering af forholdene på erhvervslivets område.

Ømann: Jeg synes, at denne debat spidser til i spørgsmålet om, hvorvidt man kan anerkende, at der er tale om et merforbrug på grund af lånfinansiering, et merforbrug, der overstiger folks indkomster og dermed bidrager til den inflatoriske udvikling, vi er inde på i, på faretruende måde. Vil man virkelig benægte det fra borgerligt hold, når man kigger sig om i sin omgangskreds, når man ved, hvad der foregår dagligt med hensyn til gældsstiftelse, med hensyn til låntagning? Jeg skal ikke bebrejde folk, at de er nødt til at supplere deres indkomster med låntagning. Det hænger sammen med det høje skattetryk, vi har, det hænger sammen med de priser, som stadig væk udhuler folks lønninger.

Det fører ikke mig til at sige, at man ikke skal gøre noget ved det, men det synes åbenbart de borgerlige partier at mene at man ikke skal gøre noget ved. Det er en ejendommelig indstilling i den situation, som de borgerlige partier ellers afmaler som ret faretruende i økonomisk henseende.

Hvad svar får man så med hensyn til bodemidler? Ja, for hr. Stetters vedkommende får man det råd, at man skal lave skattebegünstigede opsparinger, man skal lade staten betale 67 kr. for hver opspar 100 kr. Det alene lyder jo som galimatias. Men endnu værre bliver det dog, når han vil lade de 67 kr. betale af folk, der ikke har mulighed for at spare op. Så bliver det ikke alene galimatias, så bliver det næsten be-

drageri over for dem, der er mindre bemidlede.

Jeg tror, at både hr. Nyboe Andersen, hr. Stetter og hr. Dahlggaard ved, at det eneste, der for alvor kan gavne opsparingen, herunder også den private opsparing, her i landet, er, at man bringer inflationen til ophør. Sådant noget kan man ikke forvente, men vi kan vel nå ned på en fornuftigere inflations-takt end den galoperende, vi har for øjeblikket, hvor man ikke ved, om den ligger mellem 8 eller 9 eller snarere op imod de 10 pct. Det er pinende nødvendigt at gøre noget ved dette, men det vil de borgerlige partier åbenbart ikke medvirke til.

Jeg vil udtrykke det håb, når der nu er udtalt alle disse skrækkelige forventninger om, hvad denne lovgivning kan føre til, og hvad den kan bruges til, at økonomiministeren så ikke skuffer de borgerlige partier i disse forventninger. Det ville være synd at skabe alle disse frustrationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb).

(Lovforslaget (nr. 10) findes i tillæg A. sp. 119, fremsættelsen i tidenden sp. 106).

Formanden: Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 13-15 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

(Lovforslaget (nr. 11) findes i tillæg A. sp. 225, fremsættelsen i tidenden sp. 106).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enkler